

говци и занаятчии сж били мирна рая и примѣрни данъкоплатци, изправни граждани, отъ които турската държава е имала полза.



Фиг 6. Снимка отъ 1875 година.

Семейството на Христо Ивановъ Сантурджиевъ. Всички родени въ гр. Горна-Орѣховица: 1) Христо И. Сантурджиевъ, роденъ 1833 година (42 годишенъ); 2) Съпругата му Кириаки, по баща Димитъръ Минова, родена 1842 година (33 годишна); 3) Деца: Панайотъ (задъ родителитѣ си), роденъ 1868 г. (7 годишенъ); 4) Димитъръ (при майка си, вдѣсно) роденъ 1869 г. (6 годишенъ); 5) Иванъ (при баща си, влѣво), роденъ въ 1871 год. (4 годишенъ); 6) Никола (между родителитѣ си, предъ тѣхъ), роденъ 1873 (2 годишенъ).

Отъ тѣхъ днесъ е живъ само Панайотъ Сантурджиевъ, генералъ отъ запаса, жителъ софийски. Участвувалъ въ войната 1885, като доброволецъ и 1912—13—1915—18 като офицеръ — генералъ.

Приливътъ на прѣсенъ и заварденъ организъмъ отъ българската маса млади момчета дошли отъ Балкана<sup>1)</sup> и равнинитѣ да дирятъ своето бждеще и своя кариера въ живота — умножилъ редоветѣ на разнитѣ сществующи отдавна тукъ еснафи и ги тласналъ къмъ неударжимъ и бързъ

1) Г. П. Чемширевъ — [Горна-Орѣховица въ своето економическо и стопанско развитие.